

dr. Staudt Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **2/17212**

Érkezett: **2017 SZEPT 01.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Miniszterhez

„Változott-e a véleményük a jogerős bírósági ítéletek tükrében a nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői ICC bizonyítványok magyarországi elfogadása ügyében?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

2014-ben és 2016-ban írásbeli kérdéssel fordultam Önhöz a nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői jogosítványok ügyében.

Kérdéseimet az a jogi probléma motiválta, hogy gyakorlatban Magyarországon miért nem fogadják el a hatóságok az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja által kiadott 40. számú határozat alapján kiállított hajóvezetői jogosításokat?

Jogi véleményemet korábban is leírtam, nevezetesen, hogy az a tény, hogy Horvátország teljes mértékben betartja-e szerződéses kötelezettségét (csak saját állampolgára vagy rezidens státuszú lakója részére állítja-e ki az ICC képesítést), semmilyen módon nem hatalmazza fel a magyar hatóságokat, hogy az érvényes ICC képesítésen túl bármilyen igazolást kérjenek a

hajóvezetőktől, vagy bármely ellenőrzést végezzenek a rezidens státusz fennállására vonatkozóan.

A probléma akkor csúcsosodott ki, amikor 2016. június 29-én kiadásra került a Nemzeti Közlekedési Hatóság 06/TAJ/2016. számú tájékoztatója, amelyben szintén az említett ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja által kiadott 40. számú határozatra hivatkozással arra az álláspontra helyezkedik a hatóság, hogy a „*magyar állampolgár számára más ENSZ EGB tagállam által kiállított Bizonyítvány csak abban az esetben fogadható el, amennyiben annak tulajdonosa bizonyítottan a kiállító tagállamban él*”.

Jómagam nem értettem egyet a Nemzetközi Közlekedési Hatóság fenti véleményével, tenni azonban csak annyit tudtam, hogy a folyó ügyekben megszületett jogerős bírósági ítéleteket vártam, hogy a független igazságszolgáltatás milyen álláspontra jut. Most viszont, hogy születnek meg a jogerős ítéletek, kénytelen vagyok ismételtlen kérdéssel fordulni Miniszter Úrhoz. Jelen írásbeli kérdésem mellé csatolok egy olyan bírósági jogerős ítéletet, melyet egy eljárás alá vont érvényes jogosítvánnyal rendelkező kishajó vezető küldött meg számomra, melyben a bíróság jogerősen felmenti a szabálysértés elkövetése alól. Ebben az ítéletben a bíróság teljes egészében arra a jogi álláspontra jutott, mint amit én megfogalmaztam korábbi írásbeli kérdéseimben.

A konkrét ügyben a kishajó vezetőjét, Tokaj térségében a Tisza folyón igazoltatták, aki felmutatta érvényes vezetői engedélyét az intézkedő rendőrnek, aki ennek ellenére szabálysértési eljárást kezdeményezett vele szemben, azzal az indoklással, hogy nem rendelkezik magyar képesítéssel. A megbírságolt hajóvezető a szabálysértési eljárással szemben kifogással élt az illetékes bíróságon.

A bírósági jogerős ítélet a szabálysértési eljárás megszüntetésének indoklásában kimondja, hogy a szabálysértési hatóság tévesen vonta felelősségre a kishajó vezetőjét, amikor nem fogadta el a felmutatott vezetői engedélyt, vagyis azt „horvát típusú vezetői engedélynek” minősítette, noha annak pontos jogi státusza a horvát állam által kiállított nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői ICC bizonyítvány (INTERNATIONAL CERTIFICATE FOR OPERATORS OF PLEASURE CRAFT). Ezt az igazoltató hatóságoknak el kellett volna fogadniuk, az ellenőrzés csupán arra terjedhetett volna ki, hogy a bizonyítványban szereplő adatok megegyeznek-e a vezető adataival.

A fent leírtak alapján kérdezem a Miniszter Urat, hogy mennyiben változtat a Minisztérium álláspontján a bírósági jogerős ítéletek megszületése, amelyek egyértelművé teszik, hogy a vízirendőrök jogszerűtlenül büntetnek meg az érvényes jogosítvánnyal rendelkező hajózókat a Nemzeti Közlekedési Hatóság 06/TAJ/2016. számú Hajósoknak szóló tájékoztatója alapján?

Visszavonták-e már a 2016. június 29-én kiadásra került, Nemzeti Közlekedési Hatóság 06/TAJ/2016. számú Hajósoknak szóló tájékoztatóját, és ha nem, akkor mikor szándékoznak megtenni azt?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2017. szeptember 1.

Tisztelettel,

dr. Staudt Gábor

Jobbik Magyarországért Mozgalom

Szolnoki Járásbíróság
40.Szk.632/2017/3. szám

A Szolnoki Járásbíróság Szolnokon, 2017. május hó 9. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

végzést:

a bíróság a Tiszai Vizirendészeti Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság 16832/175-7/2016. szabs. számú határozatát **megváltoztatja és**

eljárás alá vont személlyel szemben

az engedély nélküli vezetés szabálysértés miatt indult **szabálysértési eljárást megszünteti.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Tiszai Vizirendészeti Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság 2016. december 12. napján kelt 16832/175-7/2016. szabs. számú határozatában eljárás alá vont személyt engedély nélküli vezetés szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette.

A szabálysértési hatóság határozatának tényállása szerint eljárás alá vont személy 2016. szeptember 11. napján 13 óra 30 perckor Tokaj térségében a Tisza folyó 543 fkm-nél közlekedett az általa vezetett H- nyilvántartási számú kishajóval. Az igazoltatása során az eljárás alá vont személy horvát típusú vezetői engedélyt mutatott be az intézkedő rendőröknek, érvényes magyar képesítéssel nem rendelkezett.

A szabálysértési hatóság határozatában rögzíti, hogy „a jelenleg hatályos jogszabályok alapján fk. magyar belvizeken horvát képesítéssel nem közlekedhet” és az eljárás alá vont személy cselekményével megvalósította a 15/2011.(IV.27.) KÖVIM rendelet 3.§ (1) bekezdésébe ütköző és a Szabs. tv. 220. §-a szerint minősülő engedély nélküli vezetés szabálysértését.

A szabálysértési hatóság határozata elleni eljárás alá vont személy törvényes határidőn belül kifogást nyújtott be, melyet a szabálysértési hatóság – visszavonási, módosítási jogával nem élve – a Szabs. tv. 106. § (2) bekezdése alapján az iratokkal együtt elbírálás végett a bírósághoz küldött meg.

Kifogásában az eljárás alá vont személy kérte tárgyalás tartását és vitatta a szabálysértés elkövetését. Előadta, hogy a hatósági ellenőrzéskor átadott [redacted] számú, a Horvát Köztársaság által, mint EU tagállam által kiállított szabályos vezetői engedélyt adott át. A képesítés megszerzése érdekében tanfolyamon vett részt, a képesítési bizonyítvány alapján jogosult volt vezetni a [redacted] nyilvántartási számú kisgépjárműt, a jogosítványban foglalt minden korlátozást betartott. Hivatkozott arra, hogy a szabálysértési hatóság alaphatározatában megjelölt döntés betűs szöveg jogforrása ismeretlen, nem jogszabály, így vele szemben a hatóság nem alkalmazhatta volna. A szöveg a végleges határozatba bele sem került, így teljesen érthetetlen, hogy a szabálysértési hatóság milyen jogszabály alapján jutott arra a következtetésre, hogy érvényes nemzetközi vezetői engedélye nem fogadható el a KÖVIM rendelet 9. § (2a) bekezdésében foglaltak ellenére, mely az álláspontja szerint megengedi annak használatát. Véleménye szerint az alaphatározat indokolásában található szöveg jogként való alkalmazása a jogbiztonság követelményére tekintettel nem elfogadható. Ekörben hivatkozott a 9 1992. (I.30.) AB határozatra, és az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésére. Álláspontja szerint a szabálysértési hatóság jogértelmezése diszkriminatív, sérti az egyenlő bánásmód követelményét, a jogbiztonság jogállami követelményét, az EU állampolgárok azonos elbírálásában történő részesítésének kötelezettségét is. A hatósági gyakorlat sérti továbbá az EK Szerződés 18. cikkét, a 76. cikk (1) bekezdését, és 12. cikkét.

A bíróság által a Szabs.tv. 117. § (1) bekezdése alapján tartott tárgyaláson az eljárás alá vont személy a kifogásában foglaltakat fenntartotta. Az eljárás alá vont személy jogi képviselője kifejtette, hogy a 15/2011. KÖVIM rendelet 9. § (2a) bekezdése világosan rögzíti, hogy a jogosítvány a benne foglalt korlátozásokkal Magyarországon elfogadott. Álláspontja szerint a magyar hatóság amennyiben Magyarország az ENSZ EGB. 40. számú határozata szerinti vezetői engedélyeket elfogadja, akkor el kell fogadnia a bemutatott okmányt is. Kétségtelen, hogy létezik olyan ajánlás, hogy vagy horvát állampolgár legyen az illető vagy ott lakjon, de ennek alapján a vízi közlekedési szabályok ismerete is ellenőrizhető lenne. Ezért nem megfelelő az olyan eljárás mely egy feltételt kiragad, és azt mint objektív feltételt próbál úgy alkalmazni, hogy ennek megfelel-e a vezetői engedély tulajdonosa. Álláspontja jogszabály módosításra lenne szükség ahhoz, hogy a cselekményt szabálysértésnek lehessen minősíteni, azonban ez a jogalkotó dolga, és nem testálható a bíróságokra olyan feladat, hogy a jogforrási hierarchiában nem található hatósági tájékoztató alapján marasztaljon el a magyar állampolgárokat. Kérte, hogy a bíróság szabálysértés hiányára figyelemmel szüntesse meg az eljárást.

A kifogás az alábbiak szerint alapos.

A bíróság a szabálysértési hatóság eljárásának felülvizsgálata során azt állapította meg, hogy a szabálysértési hatóság az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségére tévesen vont következtetést az alábbiak miatt.

A 15/2011. (IV.27.) KÖVIM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 3. § (1) bekezdése alapján üszólétesítmény vezetéséhez, valamint azon fedélzeti, gépüzemi szolgálati vagy segédszolgálati feladat ellátásához az e rendeletben meghatározott hajózási képesítés (a továbbiakban: képesítés) szükséges.

A Rendeletben meghatározott képesítések közé tartoznak többek között az kedvtelési célú képesítések, melyek egyik altípusa az ún. „Nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány” közismert nevén ICC bizonyítvány, melynek használatára a Rendelet 9. § 2a) bekezdése ad felhatalmazását.

A bíróság megállapította, hogy tévedett a szabálysértési hatóság, amikor az eljárás alá vont személy vezetői engedélyét „horvát típusú vezetői engedélynek” minősítette, mivel az eljárás alá vont személy számú vezető engedélye a horvát állam által kiállított nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (INTERNATIONAL CERTIFICATE FOR OPERATORS OF PLEASURE CRAFT - Resolution No. 40 of the UNECE Working Party on Inland Water Transport, továbbiakban: ICC bizonyítvány).

E tényt nyilvánvalóan a szabálysértési hatóság is észlelte, ugyanis a meghallgatás nélküli eljárásban hozott 1. sorszámú határozatában a Nemzeti Közlekedési Hatóság 06/TAJ/2016. számú a nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (ICC) elfogadásáról szóló Hajósoknak szóló tájékoztató szöveges írásban idézésével értelmezi a Rendelet 9. § (2a) bekezdését. E szöveget a kifogással támadott határozat már nem tartalmazza, hanem kizárólag „a jelenleg hatályos jogszabályban foglaltak alapján” fordulatra hivatkozik, így azonban a 7. sorszámú határozata nem felel meg a szabálysértési határozatok alapvető tartalmi követelményének (Szahs.tv. 96. § (1) bekezdés f) pont).

A fentiekre figyelemmel jelen ügyben az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségének eldöntéséhez a bíróságnak elsődlegesen a Rendelet 9. § (2a) bekezdését kellett értelmeznie:

„9. § (2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével fogadható el.”

A fentiek alapján a szabálysértési hatóság az eljárás alá vont személy ICC bizonyítványának ellenőrzésekor csak formai vizsgálatot végezhetett volna, vagyis hogy az eljárás alá vont személy okmánya ICC bizonyítványnak minősül-e (azaz a külső megjelenésben a nemzetközi szabványnak megfelel-e) és ha igen, akkor az adott okmányba bejegyzett korlátozásokat betartotta-e eljárás alá vont személy.

A bíróság megítélése szerint a Rendelet 9. § (2a) bekezdése nem értelmezhető az eljárás alá vont személy hátrányára kiterjesztően, azaz a magyar jogszabályokban nem egyértelműen meghatározott többletfeltételre vagy annak hiányára (pl: kiállító állam szerinti lakóhely) nem alapítható az eljárás alá vont személy szabálysértési felelőssége.

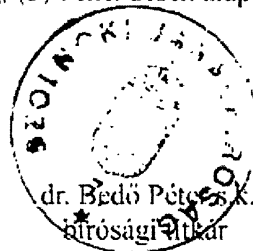
Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az eljárás alá vont személy a tárgybeli vízi járművet úgy vezettette, hogy rendelkezett az ahhoz szükséges vezetői engedéllyel a Rendelet 9. § (2a) bekezdése alapján.

Szolnoki Járásbíróság
40.Szk.632/2017/3. szám

Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a szabálysértési hatóság helytelenül alkalmazta a jogszabályt és tévesen vont le következtetést az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségére. ezért bíróság a szabálysértési határozatot a Szabs. tv. 116. § (1) bekezdés c) pontja alapján megváltoztatta, és az eljárás alá vont személlyel szemben a szabálysértési eljárást a Szabs. tv. 83. § (1) bekezdés (a) pontja – mivel a cselekmény nem szabálysértés – megszüntette.

A végzés elleni fellebbezés kizártsága a Szabs.tv. 116.§ (3) bekezdésén alapul.

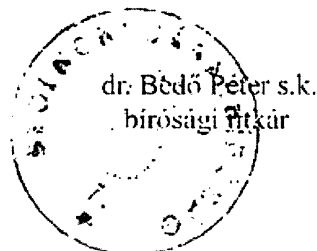
Szolnok, 2017. május 09.

ZÁRADÉK

A bíróság végzése 2017. május 09. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Szolnok, 2017. május 09.

Kiadomány Kötet